

[Askjær Jørgensen]

Askjær Jørgensen (FP):

»I fortsættelse af svaret af 14. juni 1982 på spørgsmål nr. 813 bedes det oplyst, om ikke »prøvekørsel på indkøb« er brud på licitationssystemet.«

Begrundelse

Det kan ikke være rimeligt, at det offentlige går foran med at udelukke grupper af mulige leverandører, idet den frie konkurrence jo hermed groft tilsidesættes.

Besvarelse (24/8 82):

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg anser ikke den i svaret på spørgsmål nr. 813 omtalte forsøgsordning vedrørende indkøb af gulvbelægninger for et brud på licitationssystemet. Som nævnt i svaret har forsøgsordningen tværtimod til formål at indvinde erfaringer til brug ved en hensigtsmæssig formulering af de leverancer, der eventuelt senere skal udbydes i konkurrence. Der er i øvrigt tale om en frivillig ordning, hvor de 15 store institutioner, der deltager i den, ikke er forpligtet til at benytte den anviste leverandør, hvis en anden leverandør er mere konkurrencedygtig.

På den givne anledning har jeg imidlertid bedt boligministeriets ejendomsdirektorat om at foranledige, at forsøgsordningen udstrækkes til at omfatte yderligere et par leverandører, for herved at sikre konkurrencemomentet også i forsøgsordningen.

Spm. nr. 1099

Til *indenrigsministeren* (10/8 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Er et byrådsmedlem inhabilt som socialudvalgsformand eller som socialudvalgsmedlem i et byråd, hvis hun er gift med skatteforvaltningens souschef i den kommune, hvor hun er byrådsmedlem?«

Begrundelse

Hvis en ægtefælle til en folkeskolelærer er inhabil som udvalgsmedlem i udvalg med relation til folkeskolen, kan man vel sige, at situationen ligner, især efter at loven om socialindkomst gør sociale ydelser afhængige af skattemæssige forhold, som skatteforvaltningens souschef må have nært kendskab til. I øvrigt har sociale ydelser, som en socialudvalgsformand skal tage stilling til, stærke relationer til de skatte- og formuemæssige forhold hos kommunens borgere i det hele taget.

Besvarelse (30/8 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Efter den kommunale styrelseslovs § 29, stk. 2, kan ingen, der er ansat af kommunalbestyrelsen, være medlem af det stående udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter hans tjenstlige virksomhed.

Bag denne regel ligger et ønske om at sikre, at offentligheden kan have tillid til, at beslutningsprocessen i kommunen forløber uden indflydelse fra uvedkommende hensyn. Bag reglen ligger tillige ønsket om at sikre effektiviteten i udvalgenes tilsyn med den kommunale forvaltning.

Bestemmelsen i § 29, stk. 2, gør ikke udtømmende op med, i hvilket omfang et kommunalbestyrelsesmedlem på grund af mulighed for særlige interessekonflikter er afskåret fra medlemskab af et stående udvalg. Det antages i praksis, at de nævnte hensyn også gør sig gældende i fuld udstrækning, når et medlems ægtefælle er ansat i den kommunale forvaltning under det udvalg, som den anden ægtefælle er medlem af. Eksempelvis vil en ægtefælle til en ansat i socialforvaltningen ikke kunne være medlem af socialudvalget.

Derimod synes der ikke at være grund til at antage, at de nævnte hensyn gør sig gældende, hvis medlemmets ægtefælle er ansat i en del af den kommunale forvaltning, der ikke hører under det udvalg, som den anden ægtefælle er medlem af. Og det gør i denne henseende ingen forskel, at afgørelser og lignende truffet i den forvaltning, som ægtefællen er ansat i, kan have betydning for virksomheden i den forvaltning, der hører under det udvalg, som den anden ægtefælle er medlem af. Dette forhold ses ikke at kunne påvirke den almindelige tillid til beslutningsprocessen i kommunen eller effektiviteten i udvalgets tilsyn med den del af forvaltningen, som hører under udvalgets forretningsområde.

På denne baggrund er det indenrigsministeriets opfattelse, at et kommunalbestyrelsesmedlem, hvis ægtefælle er ansat i skattefor-